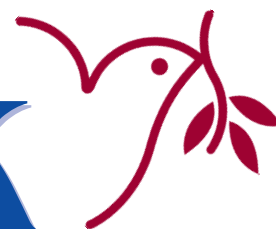


A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők



2012. október 7.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 41. SZÁM

Ne légy toleráns!

Zéró tolerancia. E két szó négy éve új gondolkodásmódot hozott az autósok életébe. Furcsa volt ez a megközelítés egy olyan szó esetében, mint a tolerancia, amely épp virágzását élte – és éli a mai napig is. Ez a kifejezés ugyanis hétköznapivá vált a kommunikációban, mint olyan erény, amellyel minden „EU-konform” polgár alapértelmezésben rendelkezik. De mit is jelent ez a kifejezés?

A tolerancia jelentése az idegen szavak gyűjteménye szerint elnéző, türelmes. Társadalmunkban inkább

az első szó vált szinonimájává. Legyünk toleránsak, azaz elnézőek a másként gondolkodókkal szemben. Legyen ez párkapcsolat, hit, gondolkodásmód vagy bármi egyéb terület. Ez mind szépen hangzik, de vajon Krisztus hogyan áll a toleranciához?

A szó „türelmes” értelmezése szempontjából nagyon toleráns volt Jézus. Ugyanakkor az „elnéző” értelemben egyáltalán nem volt toleráns. Nézzünk néhány példát!

(Folytatás a 303. oldalon)

Különleges istentisztelet Debrecenben



Különleges evangelizációs istentisztelet volt szeptember 21-én imaházunkban. A Baptista Szeretetszolgálat által korábban átvett szociális intézmények mintegy 400 munkatársa gyűlt össze szakmai, munkatársi értekezletre.

A megbeszélés délután 3 órakor istentisztelettel folytatódott, ahol Szenczy Sándor lelkész, a Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány elnöke hirdette az igét, és Szabó Balázs zenekara játszott.

Igehirdetés után Juhászné Kányássy Katalin, a balmazújvárosi Családtámogató Szociális Szolgálat Intézményének vezetője tett biztosságot útkereséséről, Istenre találásáról és megtéréséről. A munkatársai, beosztottai és a népes szakmai közönség előtt tett könnyes, de bátor hitvallását Katika bemelegítéssel pecsételte meg.

A bemelegítés szolgálatát Szenczy Sándor lelkész végezte.

(Kép és szöveg: Dobos Péter)

**Kereslek, Isten, a földben, a virágban, a fában,
és mindenütt megtalállak.**

(Bartalis János: Kereslek – részlet)



Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Bár tudnám, hogy hol találom Istent! Elmennék a trónusáig, eléje terjeszteném ügyemet, tele lenne szám szemrehányással...” (Jób 23,3–4)

A HÉT GONDOLATA



Olyan sok embernek ma is kérdés, hogy hol található Isten, megtalálható-e a Mindenható, hiszen emberi szem nem láthatja szemtől szemben, Mózes is csak hátulról tekinthetett rá. Azt tudjuk, hogy ő mindenhol lát minket, mindenhol ott van, mi nem rejtőzhetünk el előle, de mi hol találjuk Istent? Ha ő nem mutatja meg magát, nem jelenti ki magát, ember nem találkozhat vele... (Kelemen S. Sándor)

A HÉT GYAKORLATA

Törődj magaddal, azzal a vágyaddal, hogy az Urat minél jobban megismerd, hogy minél többször halljad és lássad!

A HÉT IMÁJA

Uram, jelentsd ki magad nekem, mutasd meg magad! Ne csupán művedet és tetteidet lássam, hanem téged is! Ámen.

Az Áhítat új kiadása elé

Külsejében és tartalmában egyaránt megújul **Áhítat** című kiadványunk 2013 januárjától. **A napi igemagyarázatot vers-, illetve énekidézetek illusztrálják**, hiszen a rímek könnyebben megragadnak az emlékezetben, sőt, akár jól ismert dallamokat is felidézhetnek, miközben lelket gyönyörködtetőek. (Megjelenik 2012 decemberében.)

PROGRAMAJÁNLÓ

Október 21-én 10 órától **Szolnokon hálaadónapot** szeretnénk tartani a következő jézusi felszólítással: „Hozzatok a most fogott halakból!” (Jn 21,10b) Szeretnénk közösen hálát adni a lelki-testi javakért! Ezen a napon ünnepli a gyülekezet 25 éves évfordulóját is egyben. Szeretettel hívjuk a szolnoki gyülekezettel bármilyen kapcsolatban volt testvéreket erre a napra! Kérjük, a 20-886-3609 telefonszámon vagy a szamiba@gmail.com e-mail címen jelezzék jövetelük szándékát a vendéglátás miatt! Köszönjük!

A reformáció hónapja központi rendezvényei

Területi női találkozó október 27-én, szombaton 10 órakor a Dunavarsányi Soli Deo Gloria Községi Házban. Fő téma: A puritanizmus aktualitása a XXI. században. A nyitóáthítatot vezeti: **B. Pintér Márta** evangélikus lelkész. Köszöntők: **dr. Bóna Zoltánné** házigazda, **P. Tóthné Szakács Zita**, a MEÖT Női Bizottságának elnöke, és **dr. Fischl Vilmos**, az ökumenikus tanács főtárgya. Előadók: A puritanizmus lelkisége: **dr. Petrőczy Éva**; A puritanizmus történetisége: **Pungurné Császár Judit**; A puritanizmus a művészetekben: **Kissné Budai Rita**. Az Ortodox Szent Demeter kamarakórus szolgál, és **Túrmezei**-verseket hallhatunk.

Reformációi istentisztelet október 28-án, vasárnap 17 órakor a Budavári Evangélikus Gyülekezet templomában. Igét hirdet **dr. Bölcskei Gusztáv** református püspök. Az úrvacsorás istentisztelet liturgiájában az ökumenikus tanács tagegyházainak főpásztorai szolgálnak. A zenei szolgálatot a helyi énekkar végzi.

Reformációi megemlékezés október 31-én, szerdán Budapesten 16 órakor a Reformációi emlékparkban (Fasor). Ünnepi beszédet tart **dr. Fábri György** evangélikus egyházkerületi felügyelő. Imádságot **Steinbach József** püspök, az ökumenikus tanács elnöke mond, közreműködik egy fúvószenekar. A megjelent egyházi vezetők áldást mondanak.

Képes beszámoló a Baptista Teológiai Akadémia ünnepi tanévnyitójáról



Szeptember 15-én a Wesselényi utcai imaházban **László Gábor**, a BTA főtárgyának imádságával és köszöntő szavaival népes hallgatóság előtt vette kezdetét a Baptista Teológiai Akadémia 2012/2013-as tanévnyitó ünnepi istentisztelete (1. fotó). Ezt követően **dr. Urbán Geodeon** tanulmányi igazgató szólt a jelenlevőkhöz. Igézhirdetésében arra kereste a választ, hogy a Biblia által elénk tárt igaz értékekkel hogyan nyújtható hathatós segítség a bajba jutott világ mindennapi problémáira (2. fotó). A jelenlevők ezután **Kiss Rózsa** énekművész szólóénekeiben gyönyörködhetek, melyet **Tóka Szabolcs** művésztanár kísért (3. fotó). **Dr. Almási Tibor** rektor szólt ezek után a hallgatókhoz. Rectori

beszédében megerősítve az igézhirdetés gondolatait hangsúlyozta a teológián nyerhető ismeretek értékállóságát, melyekkel felvértezve jelen korunkban is aktuális válasz nyújtható a morális válsággal küzdő társadalom számára (4. fotó). Majd a köztársasági ösztöndíjak átadására került sor, melyet ebben az évben a teológián tanulók közül négyen vehettek át a BTA rektorától: **Győri Dorottya** (BA), **Hugyecz Illdikó** (BA), **Papp Szabolcs** (MA), **Szomor Anikó** (BA – kántor) (5. fotó). Ezt követően orgonaimprovizációra került sor **Tóka Szabolcs** orgonaművész előadásában (6. fotó). Majd **László Gábor** áldáskérő imára szólította **dr. Veres Sándor** tanszékvezető tanárt és a Hallgatói Önkor-





mányzat részéről *Hetényi Leventét* (7. *fotó*). A hirdetések után a Himnusz hangjai csendültek fel, az évnyitó ünnepélyességéhez méltó módon zengett nemzeti imádságunk (8. *fotó*), az alkalom itt véget ért, de ezzel együtt kezdetét vette egy újabb tanév a teológián, amely kísérvén újra a Mindenható gazdag áldása! **P.Sz.**



Ne légy toleráns! – folytatás a címloldalról

A samáriai asszony esetében egy mai értelemben vett toleráns személy nem firtatná az elfogyasztott férjek számát. Még csak nem is beszélne róli. A megkövezésre váró nő esetében – főleg megmentése után – egy mai toleráns személy nem szólalna fel a hölgy „hívását” illetően. A farizeusok és írástudók tekintetében is minden biztonnal toleranciát gyakorolna egy jó polgártárs a hitük gyakorlását illetően. Krisztus ehelyett épp ellenkezőleg cselekedett, ő belépett az adott személyek életébe, mert szerette őket.

A mai tolerancia buktatója ugyanis éppen a szeretet hiányában rejlik. Elnézem a másik ember különbözőségét, de nem azért, mert türelmes vagyok vele, hanem mert nem igazán érdekel engem. A toleráns ember elnéző a gyülekezetben levő rászoruló ember szagával szemben, mert nem érdekli, mi van vele, miért nem fürdött. A szerető ember megkérdezi, mi a probléma, és kész segíteni akár egy zuhany felajánlásával, akár mosószer vásárlásával. A toleráns ember elnézi csüggedt testvérét a gyülekezetben, hiszen mindenkinek vannak problé-

mái, nem szabad belebeszélni a másik ember életébe. A szerető ember megkérdezi, miért olyan csüggedt, és meghallgatja. A toleráns ember elviseli, ha egy kisgyermek sírásával megzavarja az istentiszteletet, míg a szerető ember odamegy a kisgyermekhez, hogy megvigasztalja. A toleráns ember elnézi testvére bűnét, a szerető ember segít neki elhagyni azt.

Isten nem arra hív minket, hogy viseljük el egymást toleranciával, hanem arra, hogy viseljük el egymást szeretetben (Ef 4,2). A szeretet pedig aktív, cselekvő, a másik érdekét szem előtt tartja, neki akar jót. Meg vagyok győződve arról, hogy sok „toleráns” ember lesz a pokolban, de a mennybe a szeretni és cselekedni képes emberek mennek. Krisztus sem arra adott példát, hogy miként kell figyelmen kívül hagyni a bűnt, hanem hogy a bűn ellenére hogyan kell szeretni a másikat, hogy megszabadulhasson vétkeiktől. Te milyen ember vagy? Olyan, aki elnézi a testvére problémáit, vagy olyan, aki cselekszik az érdekében?

Ne légy toleráns! Szeress!

BZ

„Segítsünk Siont építeni...!”

Az építkező aszódi gyülekezet

Ebben az évben mi, az aszódi gyülekezet tagjai, a kézzel fogható testvéri szeretet folyamatos megtapasztalásának örömeiben lubickolunk.

A húsvéti célgyűjtésre – melyet az Országos Tanács döntése értelmében imatermünk építésének támogatására hirdettek meg – megmozdult az egész ország testvérisége. Pénztárosként nap mint nap könnyes szemmel néztem a bankkivonatokon megjelenő adományokat, és hálás szívvel mondtam köszönetet az Úrnak a testvérek ilyen módon is megnyilvánuló szeretetért.

Ennek az összefogásnak a részét képezte az a testvéri találkozás is, amikor a pesterzsébeti gyülekezet meghívására szeptember 23-án délután ellátogathattunk gyönyörű imaházukba.

Testvéreink kérésének megfelelően gyülekezetvezetőnk, Kovács Ferenc testvér képes bemutatót tartott gyülekezetünk mindennapi életéről, a különböző szolgálati területeken folyó munkáról. Dr. Urbán Gedeon testvér, gyülekezetünk lelkipásztora az építkezés már megvalósult és még tervezett fázisairól tájékoztatta vendéglátóinkat. Gyülekezetünk apraja-nagyja szolgált az erzsébeti testvérek felé, lelkipásztorunk az igei üzenetet tolmácsolta.

Az alkalom végén a címben szereplő ének alatt a gyülekezet imaházunk további munkálataira adakozott.

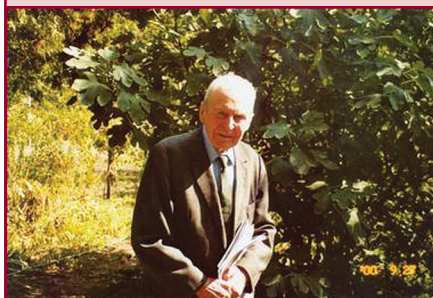
Köszönjük a pesterzsébeti testvérek – és az ország minden pontjáról ránk gondoló testvérek – átölelő, bátorító, segítő szeretetét!

Mártonné Szászi Ildikó



Imádság – segítség- nyújtás – világmisszió (Információ és kérés minden baptista testvérünkhöz)

A lepra a mélyszegénység betegsége. Bizonyára az Úr Jézus parancsa volt a motivációja a Lepramisszió létrejöttének is: „Menjete el és hirdessétek: egészen közel van már a mennyek országa! Gyógyítsatok meg betegeket! Támasszatok fel halottakat, tisztítsatok meg leprásokat, üzzetek ki ördögöket!” (Mt 10,7-8) Mint általában a legtöbb szolgálat, ez a misszió is imádsággal és kicsiben kezdődött. A XIX. század második felében egy jó módú ír család fiúgyermeke kamaszkorában eljutott Indiába, s megrendülve látta azt a nyomort, amelyben sokan, köztük a leprás betegek is éltek. „Tégy értük valamit!” – érezte a felszólítást zsigereiben éveken keresztül. Ifjává növekedve, 1874-ben Dublinban elkezdett adományokat gyűjteni a leprások részére. Gyülekezetében rendszeresen imádkoztak ezekért a témákért. Egy-két év elteltével intézménnyé vált a segítségnyújtás, amelynek jogutódja lett a ma is tevékenykedő Nemzetközi Lepramisszió. A misszió 135 kórházat működtet világszerte az érintett országokban. Teljes körű, testi, lelki, szociális és gazdasági segítséget nyújtanak a leprás betegeknek és családjaiknak.



Dr. Dobos Károly 101 éves korában

Magyarországon Dobos Károly református lelkész indította el a missziót 1974-ben. A misszió 2000-től a Nemzetközi Lepramisszió tagszervezeteként végzi munkáját, felekezeti jelleggel, bekapcsolódva a fent említett segítségnyújtási formákba.

(Folytatás a következő oldalon)

Boldogok – 2. rész

Tehát ez a fajta boldogság nem ugyanaz a boldogság, amit általában az Istennel nem törődő emberek értenek a boldogság alatt. Nem a fiatalság, az egészség, a jólét, a siker következménye. De mára a boldogság mint fogalom kikopott még a táncdalokból is. Helyét a szórakoztatás különféle változatai vették át. Nagyméretű rockfesztiválok, show-műsorok, ahol világsztárok lépnek fel, különféle partik, rafinált és izgató játékok. Amit az egyház kínál, unalmassá vált, és az egyházak menedzserszemléletű vezetői mindent megtesznek annak érdekében, hogy ezt az unalmat elűzzék, és az embereket becsalogassák az istentiszteletre. Az új kegyes irányzat szórakozásból a lehető legtöbbet, tanításból pedig a lehető legkevesebbet kínálja, hogy annak a hívőnek, akinek az esze istentisztelet közben is az üzleti vállalkozásán vagy kedvenc csapátának a délutáni mérkőzésén jár, ne menjen el a kedve az istentiszteletől is. A baj gyökere persze az, hogy az elvilágiasodott kegyes már nem képes különbséget tenni az érzelmi vagy csak hangulati feldobottság és között, amit a Biblia mond örömről, boldogságnak.

A jézusi boldogmondások szava rokon azzal, amit az evangéliumokban többször olvasunk: „Jól van, jó és hű szolgám” (Mt 25,21), mert jó helyen keresed a boldogságot! Pusztán a boldogságra való törekvés lehet önző, sőt átlépheti azokat a korlátokat is, amelyeket Isten az életünk és a közösség védelmében rendelt el. Ezért tisztátalan, sőt életellenessé válhat maga az öröm keresése is. Az alkohol is feldob, a narkó is, a hatalmas decibellel szóló számok is, egy narkós buli a csápolás is, sőt a bűnözöt egy sikeres betörés is elégedetté teszi. A közmondás szerint legnagyobb öröm a káröröm. E vonatkozásban ugyanazt érteni boldogságon, mint amit a Biblia tanít, nemcsak butaság, hanem egyenesen bűn. Az Úr nem a könnyűvérűek és a bűnözők laza boldogságáról beszélt. Őket megtérésre hívta, hogy az Isten haragját elkerüljék (Jn 3,36), ami rövid életű örömük lezáródásához és végül pusztulásukhoz vezet.

Mert nem önmagában a szegénység tesz boldoggá, hanem az, ha nem lépünk át az Isten törvényét anyagi gyarapodásunk érdekében. Nem hisszük, hogy igazunkat irgalmatlanul is ki kellene harcolnunk. Nem az üldöztetés boldogít, hanem csupán

az, ha Krisztus igazságáért üldöznek. Itt lappang valami titok. Míg ugyanis az Isten által kínált boldogság fel-emel, a világ szerinti boldogság lealjasít. Az Úr Jézus kivitte a „vallást” a templom falai közül, és belevitte az élet sűrűjébe, ami által a mindennapok a hit szintjére emelkedtek, és ennek tapasztalata igaz örömet okozott azoknak, akik erre rájöttek. Miközben ezt tette, nem a hit szerinti életmódot szállította le a profán szintre, hogy az emberek könnyebben hozzáférjenek a hit boldogságához, mert jobban alkalmazkodik elvárásaikhoz. Ő követésére hívott, ami a világi hívság megvetését, kemény önfegyelmet, sőt önmegtagadást, szent életet jelent. Mindezt Isten iránti szeretetből. Hogy ennek is megvan a maga öröme? Ez csak természetes. A tiszta lelkiismeret békéje, az értelmes és értékes élet, a szentek testvéri közösségének harmóniája. Aki megajándékozott a létezés misztériumával, elirigyelné annak örömét?

Elismerem, hogy meg kell érni arra, hogy tiszta örömet leljen az ember az Isten akarata szerint való életben, és elutasítsa mindazt, ami megrontaná ezt a lelki módon ajándékba kapott örömet. Elég sok csalódás, a rossz lelkiismeret keserű íze tanítgat arra, hogy mitől kell óvakodnunk, mert az nem az ember javára való, és mire jó vágyakozni. Azt persze mindenkinek el kell döntenie, hogy a kellemes, gondtalan élet röpke örömét, vagy az Isten által jónak ítélt boldogságot választja-e. Mert pusztán emberi szempontból mi öröm van az alázatban, önmegtartóztatásban, a Krisztust követő kereszthordozásban? Általában nem is ebben keresik az emberek boldogulásukat.

Keresztényként vidámnak lenni nem hiba, de nem is cél. Mert a cél az, hogy Isten akaratát cselekedjük. A boldogmondásokban nincs olyan sorrend, hogy előbb át kell élni a boldogságot, mert csak utána vagyunk képesek például az irgalmasságra. Sőt semmit nem mond Jézus arról, hogy miközben gyakoroljuk az irgalmasságot, vidámak vagyunk-e vagy szomorúak. Az Úr Jézus itt egyszerűen azt mondja, hogy a kettő természete szerint összetartozik, mint a napfény és a meleg. Azonban a békesség készségéhez, a szelídséghez, az igazság szeretetéhez kapcsolja a boldogságot, és nem az anyagi jólét-höz vagy a társadalomban elfoglalt megbecsült pozícióhoz.

Azt sem kell szégyellnünk, ha nem vagyunk mindig boldogok. Az Úr Jézus erről nagyon világosan beszélt: „Bizony, bizony, mondom néktek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örülni; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömmre fordul” (Jn 16,20). Tudjuk, hogy itt az Úr az eljövendő mennyei világ örömről beszélt, ami a hívők reménysége, de a legnehezebb időkben is lelki erőt ad, és felemeli a tekintetet a jelenről a jövő felé. Az Úr nem bagatellizálja el a bajokat, de túlmutat rajtuk. A pillanatnyi örömtől az örök boldogság felé.

Megmagyarázni nehéz, de talán nem is kell, hogy a síró vagy az üldözött is lehet boldog. Elég, ha Isten törvényében gyönyörködő életünk békességével, kiegyensúlyozottságával találkozunk az emberek. Azt ne gondoljuk, hogy ez automatikusan mindenkit meghódít! Vannak a sorokon elgondolkodók, és vannak sodródók, hiszen nagy a szórakoztatóipar kínálata. Valószínűleg nem a felszínes emberek fogékonyak arra, hogy a pillanat öröme túl is létezik valami.

Erről-arról Az emberségről

Az emberi lét egyik legnagyobb furcsasága, hogy a valódi célja maga az emberség. A kutyanak nem kell ahhoz semmit tennie, hogy kutya legyen. Te pedig egész életed azzal töltöd, hogy megőrizd emberséged, ami mindig belülről fakad, úgy ahogy már rájöttél, az embertelenség is belőled búvik elő. Szédelegte ez a tudás, s nem tudhatod, hova zuhanhatsz.

A különböző kultúrák mind mást tartanak arról, miként kell emberként viselkedni. Ez minden egyes kultúra végső célja. Épp ezért, te igyekezz téled telhetően a saját kultúrád mércéje szerint élni! Ami rajtad múlik, tartsd be, végezd el vagy hagyd el és ne tedd! De ne feledd, a kultúra mindig kisebb értékű, mint az ember! Ezért ne habozz saját kultúrád szabályait átlépni, ha csak úgy maradhatsz ember ember-társaddal szemben! Ne félj, tudni fogod, mikor kell majd így cselekedned!

Vas Ferenc jr.

Még valamit. Ma majdnem mindig missziósan gondolkodunk, ami nem baj, de egyoldalú gondolkodás. Azt hisszük, hogy mindent csak azért kell tennünk, hogy lássák az emberek, és persze dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat (Mt 5,16). Ennek is megvan a maga helye és szerepe. De a belső kamrába imádkozni nem azért megy az ember, hogy lássák az emberek, hanem azért, hogy Isten elé járuljon feltehetően elsősorban önmagáért. Vagyis nem élhetünk mindig pódiumon. Legalábbis lelki torzulás nélkül nem. Mert akkor minden mi dolgainkat csak azért fogjuk tenni, hogy lássák az emberek, vagyis hogy feltűnjünk az embereknek, mi legyünk a középpontban (Mt 23,5). Ez pedig már nem a mennyei Atya, hanem nagyon is a magunk dicsőségéről szól. Erre pedig nem azt mondta Jézus, hogy boldog, aki ilyet tesz, hanem azt, hogy jaj neki (Mt 23,13).

Az új kegyesség arra hivatkozva, hogy mindenkor örüljete (Fil 4,4), törölte Bibliájából azt, hogy megvan az ideje a sírásnak is, és megvan az ideje a nevetésnek is (Préd 3,4). Eközben figyelmen kívül hagyta az emberi lélek törvényeit, hogy van gyász, létezik kudarc, és bűneink nem örömet, hanem szomorúságot okoznak. Minderre van a Biblia Istenének gyógyító szava. Van vigasztalás, van bűnbocsánat, van kiút a bajból. A happy lelkiület viszont csinált, megjátszott, nem őszinte. A belső leplezésére kierőltetett fagyos mosoly nem a lélek öröme. Ha a hívők is – a világ fiaihoz hasonlóan – a boldogságot teszik meg minden dolog mértékéül, anélkül hogy tudatában lennének, átveszik a világ stílusát és módszereit, de lelkét is. Ez általában hangos és zajos ünnepi pörgéshez vezet pontosan úgy, mint a világon bárhol, ahol ezért az örömért fizetni kell, mert ez is a fogyasztás része: decire, literre, decibelre, nézettségi indexre stb.-re mérik. A Biblia nem ezt tekinti boldogságnak, hanem azt az állapotot, amikor Isten törvénye tölti meg gondolkodásunkat, és határozza meg tetteinket. Mégpedig teljesen függetlenül attól, hogy éppen milyen a hangulatunk.

Ez az Isten által minősített boldogság nem a pillanatnyi külső körülményektől függő röpké öröm. Annyira örök, hogy az Ige még a halottakat is boldognak mondja. Mert megnyugszanak a fáradozásaiktól, és állhatatosságuk tettei követik őket a mennyben (Jel 14,13).

Hegyí András

(Folytatás az előző oldalról)

A statisztikai adatok szerint ma a világon a leprások száma tízmillió. Egyharmaduk gyermek. Védőoltás nincs. A nap minden második percében egy új beteget diagnosztizálnak. A mélyszegénység egyre nagyobb, a segítségre egyre nagyobb az igény. A világ legnyomorultabbjai ma is a leprás betegek!

A Lepramisszió úgynevezett világmisszió, ugyanis a nem keresztyén országok felé irányul. Ily módon nemcsak a bajban lévő betegek és családtagjaik segítése válik meg, hanem az evangélium hirdetése is.

A Lepramisszió bölcsője és működtetője az *imádság*. A Nemzetközi Lepramisszió ezért nagy súlyt helyez az imaháttér biztosítására. Évente kiadásra kerül a misszió imakalauza *Imafonál* néven. Egyének és imaközösségek világszerte imádkoznak egy időben ugyanazokért a témákért.

2012-ben a magyar nyelvű kiadvány 70 oldalas. A fényképekkel és térképekkel illusztrált imafüzet heti bontásban mutatja be a támogató és támogatott országokban folyó szolgálatot, s jelöli meg a heti imatémákat. Hamarosan nyomdába kerül a 2013. évi *Imafonál*, amelyből annyi példány készül, amennyit az egyéni imádkozók és az imacsoportok kérnek.

Az imádságban nagy erő van. Közismert a mondás, hogy „minden baptista egy misszionárius”. Rendszeres imájával bárki támogathatja a Lepramissziót is mint világmissziót.

Különösen ajánlom az *Imafonál* megrendelését imaköröknek, gyermekmunkásoknak, gyermek- és ifjúsági csoportoknak, női köröknek. Az imafüzet ingyenes, a misszió pénzadományal támogatható.

A 2013. évi *Imafonál* megrendelhető minél előbb, de legkésőbb október végéig a Lepramisszió magyarországi vezetőjének elérhetőségein: *Riskóné Fazekas Márta*, 2143 Kistarcsa, Hunyadi u. 17. E-mail: risko.marta@invitel.hu.

Pálkás Ibolya
a Lepramisszió
Nemzeti Bizottságának
baptista képviselője



Egy iránymutató előadás

Dr. Kroó Norbert, az idén Lánchíd-díjat kapott fizikus, kutató professzor, a kispesti gyülekezet tagja tartott előadást a természettudomány és a hit kapcsolatáról szeptember 23-án a József utcai imaházban. Alapos és sokoldalú előadásában kitért a liberalizmusra és a fundamentalizmusra is mint a Nyugatot legjobban támadó két veszélyforrásra. Előadásának végén összegezte azokat a tudományos tevékenységekből fakadó alapokat, amelyek személyes hitét meghatározzák. Az előadást követő teaházi beszélgetésben felhívta a figyelmet a műszaki ismereteknek és tanulmányoknak az egész gondolkodásra és életre gyakorolt jótékony hatására. Előadásában iránymutató volt az a hozzáállás, hogy az ember tömören beszéljen, és csak olyat állítson, amit bizonyítottnak talált.

A kötetlen beszélgetésben idézte azt a sokféleképp keringő igazságot, hogy aki nem tudja a maga mondanóját tömören elmondani, az más gazemberségre is képes. A tudományos és műszaki gondolkodás haszna az emberek idejének a tiszteltben tartásakor figyelhető meg különösen. Ebből a szempontból érdemes újragondolnunk a nyilvánosság előtt elmondott beszédeinket: bizonyágtétel, buzdítás, igehirdetés, tanítás. (hgy)

„A parancs célja pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és képmutatás nélküli hitből fakadó szeretet. Némelyek elfordultak ezektől, és üres fecsegésre adták magukat, törvénytáncosok akarnak lenni; de nem értik sem azt, amit mondanak, sem azt, amit bizonygatnak. Mi azonban tudjuk, hogy a törvény jó, ha valaki törvénytörően él azzal.” (1Tím 1,5-8)

Könyvajánló

David Murrow: **Hová tűntek a férfiak a gyülekezetekből?**
...és miért utálnak odajárni



David Murrow provokatív kérdéssel lépett ki a keresztyén közélet elé: Miért utálnak a férfiak gyülekezetbe járni?

Murrow nem lelkész, nem teológus, de olyan keresztyén férfi, akire felfigyeltek teológusok és lelkészek egyaránt. Murrow szakmai pályafutása miatt (tv-producer, író, politikai szövegíró) hozzászólt, hogy szembenézzen és felvessen olyan kérdéseket, amelyek meghívják minket arra, hogy kegyes közhelyeket hátrahagyva nézzünk szembe a valósággal.

És tényleg... Mi történt? Ha lehántjuk Jézusról a jámbor vasárnapi iskolás vagy hittanos sztereotípiákat és az egyház különféle teológiai koncepcióit, az Újszövetségből egy férfi lép eléünk, akiben a történelem legnagyobb csodáját szemlélhetjük: Isten emberré lett értünk. Bár a keresztyén hit centrumában egy olyan személy áll:

- aki egyszerre Isten és egyszerre ember, és emberségében férfi;
- aki férfiakat gyűjtött maga köré;
- akinek hatására férfiak hagyták el karrierjüket, hogy kövessék őt, és csapatába tartozva „felforgassák” a világot;

- akiben férfiak olyan módon hittek, hogy hajlandók voltak mindent kockára tenni, sőt meghalni is érte;

mégis valahogy oda jutottunk, hogy mára a férfiak eltűntek az egyházakból. Miért? Mi ennek az oka? Újra kell-e gondolnunk azt, ahogy a keresztyén értékrendet, kultúrát, kommunikációt és közösségi gyakorlatot szemléljük és éljük?

Az Ige arra tanít bennünket, hogy „mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg, a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok” (1Thessz 5,21-22). Olvassuk ezzel az igényességgel és felelősségtudattal, imádkozva és a minket körülvevő valóságot kutatva! Gondolkodjunk el a Murrow által felvetett kérdéseken, vitatkozzunk vele, ha nem értünk egyet vele, csak ne dobjunk félre öntelten, mondván, hogy mi csak az evangélium erejében bízunk! Ugyanis pont az olyan anomáliák, mint a férfiak hiánya az egyházban, mutatnak rá arra, hogy az evangéliumhoz hozzatettünk vagy belőle elvettünk valamit, amivel gyengítettük azt.

Ajánlom mindenkinek David Murrow könyvét, aki felelősséget érez az egyházak, gyülekezetek jelenéért és jövőjéért.

Heizer Tamás
lelképásztor
a Barnabás Csoport igazgatója

Ára 1300 Ft + postaköltség. Megrendelhető a kiadónál a szeretetvar@freemail.hu e-mail címen.

Gondolatok a férfiokról

Kultúránk a döntéshozás illúziójával ajándékozza meg a férfiakat, de valójában megfosztja őket annak lehetőségétől, hogy ténylegesen új irányokat határozzanak meg a napi kisszerű versenyfutáson kívül, illetve azon túl. A férfiaknak alig van lehetőségük, hogy olyan döntéseket hozzanak, amelyek ténylegesen megváltoztatják az életüket vagy a körülöttük lévő világot. Nem léphetnek ki a játszmából, különben nem kapják meg a jutalmukat.

Mi, férfiak nem vagyunk szabadok ahhoz, hogy valóban igazi, szoros barátokká legyünk, mert annyira félünk a homoszexualitástól. Attól félünk, hogy mások azt gondolhatják rólunk: homoszexuális vagyunk, ha átölelünk egy másik férfit. És ez szomorú: először is szomorú, hogy félünk attól, hogy homoszexuálisnak tartanak; másodszor szomorú, hogy félünk kifejezni és megélni egy normális emberek közti kapcsolatot. **Richard Rohr**

Bemerítés Felsőpetényben



2012. június 10-én örömmünnepre jöttünk össze a felsőpetényi imaházban. Öt fehérruhás tett bizonyosságot Jézus Krisztus mentő szeretetéről. Mind az öten a béri gyülekezet tagjai.

Alföldi Vivien (18): Gerincdagatból gyógyult ki sok szenvedés után. Arról tett bizonyosságot, hogy Jézus volt áldott orvosa, aki meggyógyította őt.

Alföldi Tamásné (40): Mélyen érintette őt lánya, Vivien betegsége, azután csodás gyógyulása. Az Úr tovább szólította, majd egy evangelizációs alkalmon, és később egy konkrét ige által meghozta a döntést Jézus mellett.

Alföldi Tamás (41): Hívő szülők gyermeke, de 18 éves korában a világi életet választotta és azt élte. Isten megállította lánya, Vivien betegsége által. Családjával együtt Isten felé fordult, aki meghallgatta imádságukat, és Vivien meggyógyult.

Kmety Benjámin (19): Hívő család gyermeke, akit 11 évesen megcsalott az Úr súlyos cukorbetegség által. Egy mély alvásból úgy ébredt fel, hogy hallotta az Isten hívó szavát. Az igazi döntést akkor hozta meg Jézus mellett, amikor találkozott egy hívő lánnyal (aki a menyasszonya lett), és meghallgatta „az Isten szerelmes levele” című videoüzenetet.

Kmety Gábor (36): Sok próbán keresztülvitte az Úr, több balesetet szenvedett. Kapott egy hívő feleséget, de közös útjuk is próbákkal volt megterhelve. 2010-ben súlyos agyműtéten esett át, a műtét sikerült. Ezután hozta meg a döntést Jézus Krisztus mellett.

Az igehirdetés szolgálatát **Mike Sámuel** lelkipásztor látta el az 1Pt 3,18-22 igeszakasz alapján. A be-

merítést **Sellyei Imre**, a galgautai körzet ügyintéző lelkipásztora végezte. Jelen volt **Hetényi Attila** nyugalmazott lelkipásztor – aki a béri gyülekezetet pásztorolta három éven keresztül –, ő ismertette a be-merítés bibliai igazságát és jelentőségét. Az alkalmon köszöntések hangoztak el. Az énekszolgálatot a helyi gyülekezet énekkara, valamint ifjúsági énekegyüttese végezte. Az ünnepi alkalmat szeretetvendégség és testvéri beszélgetés zárta.

H I R D E T É S E K

♦ **Ingyenes jogi tanácsadás** az MBE székházában (VI. kerület, Benczúr utca 31.) minden kedden 15-16 óráig. Ügyvéd: **dr. Zolcsák Ottó**. Előzetes bejelentkezés az alábbi telefonszámokon szükséges: 06-30/3068-340 vagy a 06-20/775-8181 (baptifon). Az ügyfelek fogadása az előzetes időpont-egyeztetés alapján történik. Szerződések, ingatlanjog, cégalapítás, -módosítás, munkajog; öröklési jog; családjog, birtokvédelem, kártérítési jog.

♦ **Kanadai munkalehetőség** Hívó víz- és fűtésszerelőt keresek kanadai munkavégzésre hosszabb időre. Bővebb információ **Szegedi Ervin** testvérnél telefonon: +1 416 835 1419 vagy e-mailen: ervinszege-di@gmail.com.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

GYULA: Id. Szabó Imre, a Gyulai Baptista Gyülekezet egyik legidősebb tagja 92 éves korában hunyt el. Imre bácsi temetése 2012. szeptember 21-én volt Gyulán. A vigasztalás igéit **Matuz József** helyi lelkipásztor hirdette a 2Kor 4,14-5,1 igeszakasz alapján.

NYÍREGYHÁZA: Január 20-án gyászistentiszteletre gyűlt össze a nyíregyházi baptista gyülekezet a város temetőkertjében, hogy hálát adjon az Úrnak **Kristóf Julianna** nőtestvérünk szolgáló életéért, akit Isten 93 évvel ajándékozott meg. A vigasztalás igéjét **Cserés Attila Barnabás** helyi lelkipásztor hirdette (a Zsolt 90,1-2 alapján), a sírnál pedig **Vass Ferenc** lelkipásztor szolgált.

– Szeptember 17-én **Kristóf Gábor** gyászistentiszteletén **Cserés Attila Barnabás** helyi lelkipásztor szolgált a Jn 11,20-28 alapján. Testvérünk gyermekkorát a gyülekezetben töltötte. Kristóf Gábor 63 évet élt.

SZIGETSZENTMIKLÓS: Jakab Sándorné (Somogyi Mária) testvérünk augusztus 30-án, közel a 74. életéhez, indult hazahívó Ura elé. A betegség szorongatásaiból szabadult meg. Mintegy 58 évet élhetett az Úr Jézus melletti döntése után. Temetése szeptember 7-én volt Szigetszentmiklóson. A szűk családi kör és a helyi gyülekezet tagjai vettek részt a búcsúzáson.

SZANK: Szél Ferencné Somogyi Ilona testvérnő 87 évesen távozott a földi életből. Ilonka néni megismerte Isten szeretetét, és elkészülten ment a nagy találkozóra. Temetése 2012. szeptember 16-án volt Szankon, ahol **Kelédi Géza** és **dr. Fazekas László** lelkipásztorok igével szolgáltak. Isten vigasztalja a gyászolókat.

Címváltozás

♦ **Sinka Csaba** lelkipásztor új címe: 7626 Pécs, Rippel-Rónai u. 14. Telefonszáma, e-mail címe változatlan.

Befejezéshez közeledik a mozambiki énekeskönyv szerkesztése

Még az év elején hírt adtunk arról, hogy *Papp Szilvia* magyar misszionáriusnő munkássága nyomán a magyarországi baptisták készíttik el Mozambik baptistáinak első énekeskönyvét. Az énekeskönyv tervét támogatja az Európai Baptista Misszió (EBM) is. Az áprilisi közgyűlésen megismerkedhettünk egy énekkal, amit a küldöttek is lelkesen énekeltek egy afrikai törzs nyelvén (U Kwetsemile Bava), ezáltal is tudatosítva testvéreinkben ennek a munkának a jelentőségét. Az év elején elkezdett munka immár a finisébe érkezett. A mintegy 570 ének *Nagy Olivér* kottagrafikusi munkássága által formálódott, és immár a szerkesztés és kiadás nem egyszerű feladatával birkózunk. Az 570 ének közül mindössze 165 az, amelyet brazilai portugál nyelvű énekeskönyvekből vettünk át a brazilai baptista szövetség szíves hozzájárulásával. A többi, mintegy 405 ének a különböző helyi törzsek nyelvén megjelenő, Szilvia által gyűjtött eredeti, Mozambikból származó törzsi szöveg és dallam. Az ideji pünkösdi célgyűjtésünk is ennek a külmisziói tervnek a segítése volt, sőt lehetőség nyílt arra, hogy valaki egy mozambiki fekete testvér számára az énekeskönyvet 2000 Ft értékben megvásárolva támogassa a könyv megjelenését. Azóta többen eleget is tettek a felhívásunknak, de még mindig várjuk a személyes adományokat. Terveink szerint az énekeskönyveket karácsonyra szeretnénk eljuttatni a dél-afrikai Mozambikba.

Kedves Olvasónk! Ha te is szeretnéd támogatni a messzi Afrikában élő hittestvéreink Istent dicsőítő éneklését, küldj 2000 forintot egyházi bankszámlájára: 11706016-20213558. Kérjük, hogy a közleményben tüntesd fel: „Mozambiki énekeskönyv”.

Marosi Nagy Lajos
a mozambiki énekeskönyv
megbízott menedzsere

Út a Reményhez táborok 2012-ben



Úgy gondolom, idén sem volt hiábavaló munkánk az Úrban. Isten ígéje valamilyen reakciót mindenképpen kivált. És ez helyes. Lehet, hogy aki most mereven elutasítja az evangéliumot, egyszer majd olyan élethelyzetbe kerül, amikor ez az emléke menti meg az életét. Hálas vagyok Istennek, hogy sok új munkatársat megismerhettem és sok áldásban részesülhettem én is általuk. Reggelente legtöbbször imádságban összeforrvá tudtuk kezdeni a napot és bátorítottuk egymást. Isten csodálatos módon tudja felhasználni övéit egymás életében.

Ideji első táborunk Ukrajnában volt a beregszászi gyermekotthon lakói részére.

A következő egy teljesen más jellegű tábor volt az USA-ban, Hemetben. A House of Grace egy kis gyülekezet, mégis hatalmas erőfeszítéseket hozott a gyerekek kinti elszállásolásában, ellátásában, bibliai tanítás és angolórák megtartásában, valamint izgalmas és mozgalmas programok biztosításában. A gyerekeknek életre szóló élményeket adtak, segítettek egy a magyarok számára kissé idegen kultúra megértésében, illetve bizonyágtételeikkel, életükkel igyekeztek a gyerekek előtt megélni Isten ígétét.

Az ezt követő tábor az angliai Harrogate-ban került megrendezésre. A helyi gyülekezet, az ifjúsági pásztor és a gyülekezet fiataljai teljes erőbedobással azon voltak, hogy a magyar gyerekek jól érezzék magukat és felismerjék életük hatalmas lehetőségét, megismerni a Megváltót. A bibliai beszélgetések alkalmával az egész Szentírást áttekinthetjük, különös hangsúllyal Jézusra mint az egyetlen útra az Atyához. Az angolórát profi angol anyanyelvi tanárok vezették, a progra-

mok sokszínűek voltak; túra, városnézés, csakúgy, mint a sport. A gyerekek még szakácstudásukat is tesztelhették, természetesen angol nyelvű instrukciók segítségével. A végén az általuk készített süteményeket saját maguk ehettek meg. Itt is szeretném megemlíteni, hogy a gyerekeknek szállást adó családok példát mutattak a vendégül látás ajándékából.

A következő táborunk a tiszakarádi focis tábor volt. Ez a tábor roma gyerekeknek szerveződött.

Az ideji nyár utolsó tábora a nyírmeggyesi angol nyelvi tábor volt. Általános iskolás korú gyerekek vettek részt, szám szerint kb. 60 gyerek. A tábor reggelente reggeli tornával kezdődött, majd énektanulás, bibliaóra, angolórák és délutánonként sport, játékok, vetélkedők. A tábor visszhangja nagyon pozitív volt, jövőre is szeretnék a helyiek, ha meg lenne szervezve. A helyi iskola tantermeit használtuk az órák megtartására, illetve az udvart az egyéb programok lebonyolítására. Külön szeretném megemlíteni a gyerekek aktivitását, a helyi baptista gyülekezet vendégszeretétét és szervezési feladatokban való részvételét, valamint a külföldi munkatársak áldozatvállalását minden téren. Úgy gondolom, hogy a tábor sikerességéhez minden munkatárs szolgálata egyaránt szükséges volt. Nekem személy szerint nagy áldást jelentett ez a tábor.

Az alapítvány külföldi táborai (kivéve az ukrainait) önköltségesek voltak, vagyis az utazás minden költségét a gyerekek szülei fizették, a kinti költségeket pedig részben a külföldi gyülekezet vállalta át.

Szilágyi Kornél
(Út a Reményhez Alapítvány)

